

Els equips de litúrgia, per viure comunitàriament la fe

De la fragmentació a la unitat

En el lliurament del IV Memorial de Pastoral Litúrgica a la parròquia de Santa Eulàlia de Barcelona i al seu equip de litúrgia

Mn. Enric Termes, delegat diocesà de Catequesi i membre del Centre de Pastoral Litúrgica (CPL)

Barcelona, 17 de febrer de 018

En primer lloc crec que és bo recordar el motiu d'aquesta nostra trobada. Així ho ha sintetitzat el programa que el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) ens ha fet arribar: «Amb aquest IV Memorial Pere Tena, el CPL ha volgut reconèixer i fer visible, no només la tasca de la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina, sinó la de tots els equips parroquials de litúrgia que, amb constància i preparació, fan una tasca pastoral imprescindible perquè els cristians puguem comprendre, participar, viure i assaborir plenament la celebració comunitària de la nostra fe: font i cim, do gratuït, memòria viva de la Pasqua del Senyor que ens empeny a transmetre el seu Evangeli».

Deixeu-me que d'aquest llarg paràgraf em quedi especialment amb tres paraules que estructuraran aquesta intervenció: cristians, parròquia i equips parroquials de litúrgia. I que, d'altra banda, avanci sintèticament el que vull remarcar: per una banda que com a cristians i com a parròquies no podem viure de manera fragmentària sinó en una profunda i real unitat; i d'altra banda assenyalaré alguns elements que crec que poden i en moltes ocasions ja ho són tasques que realitzen els Equips parroquials de litúrgia. Permeteu-me que per parlar-ne utilitzi una imatge: la de la caixa de formatgets, amb diverses formes i capacitats. Amb tot, us prego que no us quedeu amb la imatge, sinó en allò que es voldrà expressar a través d'ella.

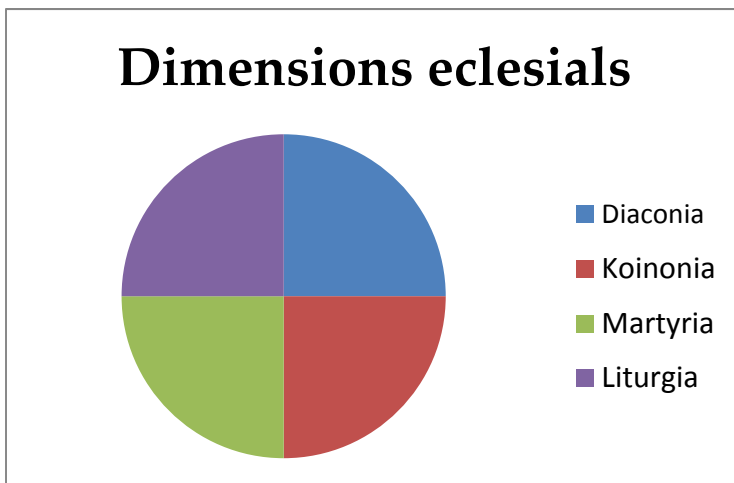
Cristians

Qui no ha fet en algun moment de la seva vida una dinàmica que vol ajudar a veure el color de la nostra vida, el color del nostre temps? Es tracta que en una mena de caixeta de formatgets, en aquest cas de 24 porcions, les anem pintant de colors diferents segons el tipus d'hores que vivim (molt dolentes, dolentes, indiferents, bones o molt bones...) o bé segons la dimensió de vida que hi predomina (descans, diversió, família, estudi/treball...).

Aquesta mateixa dinàmica la podem servir per fer una ullada a la nostra vida cristiana. Quant de temps dediques a la pregària, a la celebració, al servei als altres, a la formació com a cristians... a l'interior del conjunt de la nostra vida? Aquesta és una bona manera

- ◆ La **diaconia** (el servei): realitzada en l'amor-caritat, el servei, la promoció, l'educació, l'alliberament, la solidaritat; i expressada en l'acció missionera «ad extra» que es tradueix en la presència, el servei, el diàleg, el testimoni, el primer anunci.
- ◆ La **koinonia** (la comunió): viscuda en la fraternitat, la reconciliació, la unitat, la comunicació, la comunitat; i expressada en l'acció catecumenal en forma de l'acolliment, l'acompanyament, la vocació, la iniciació, la mistagògia.
- ◆ La **martyria** (el testimoni): proclamada en l'anunci, el testimoni, la profecia, l'evangelització, la catequesi, la predicació; i expressada en l'acció pastoral «ad intra» en forma de caritat-servei, predicació-catequesi, vida comunitària, culte-celebració.
- ◆ La **litúrgia** (la litúrgia): celebrada en l'Eucaristia, els sagraments, les celebracions, les festes, la devoció, la pregària; i expressada en l'acció en forma de diàleg, col·laboració, pregària, celebració, comunió.

Aquests quatre dimensions eclesials —representades en aquests quatre formatgets— seran viscudes en una major o menor intensitat segons el tipus de persona, grup, activitat, o servei de què es tracti. Però cal que a l'interior d'una comunitat parroquial hi siguin presents alhora i equilibradament, i que hi hagi qui s'encarregui de vetllar perquè hi siguin totes quatre i que el conjunt de la comunitat pren-

gui consciència que aquesta presència és essencial per ser veritablement comunitat cristiana.

Estic convençut que aquesta és una tasca que especialment ha de dur a terme el Consell pastoral parroquial. Però l'Equip parroquial de litúrgia s'ha de convertir en un instrument per fer visible aquesta pluralitat de la vida d'una comunitat parroquial i especialment les quatre dimensions eclesials, evitant la fragmentarietat i ajudant a la unitat de vida cristiana i comunitària.

D'alguna manera el Consell pastoral parroquial i l'Equip parroquial de litúrgia farien la funció de la caixa que uneix i posa en relació les diverses facetes de la vida parroquial. «Unificant» la vida cristiana i la vida de la comunitat cristiana.

Equips parroquials de litúrgia

Com acabo de dir, els Equips parroquials de litúrgia han de ser un d'aquells instruments que ajudin a tota la comunitat cristiana a acollir les diferents dimensions de la vida eclesial, tot ajudant a que se'n faci ressò en els diferents moments de l'any litúrgic i en les diverses situacions. Han de ser com una mena de caixeta en què s'encabeixin

els diversos «formatgets» que són aquestes dimensions eclesials expressades en els cristians, grups, activitats i serveis que es desenvolupen en l'àmbit parroquial, i ajudant a descobrir-ne la interacció i complementarietat de tots elles. Si ajuden a desenvolupar aquesta tasca realment compliran allò que es diu amb la motivació del lliurament del IV Memorial Pere Tena: «fan una tasca pastoral imprescindible perquè els cristians puguem comprendre, participar, viure i assaborir plenament la celebració comunitària de la nostra fe».

Us proposo un elenc de vuit tasques –cal omplir la caixa de formatgets– que realitzen o podrien realitzar els Equips parroquials de litúrgia.

1. Preparar les celebracions, com a mínim les centrals al llarg de l'any litúrgic, i en la mesura de les possibilitats les del temps ordinari i les dels diversos sagraments.

2. Revisar les celebracions, amb una pregunta de fons per a mi central: La celebració ha ajudat a viure la fe les homes i dones, els grans i joves que hi ha participat? Moltes vegades valorem les celebracions per la quantitat de persones que hi ha participat, però allò important no està en la quantitat sinó en veure si aquell moment ha servit perquè els qui hi ha participat realment hagin «celebrat» la fe.

3. Vetllar perquè en la celebració es reflecteixin d'una manera a una altra totes les dimensions de la vida cristiana (servei, comunió, testimoni, litúrgia). En l'àmbit celebratiu és on es reuneix la pluralitat dels membres de la comunitat cristiana, per això és un àmbit privilegiat per ajudar a viure al conjunt de la parròquia la pluralitat de les dimensions eclesials.

4. Vetllar perquè les noves generacions –infants, adolescents, joves, catecúmens, els qui retornen a la fe– entrin en l'esperit i en el contingut de la celebració cristiana. Introduir en la litúrgia, en el seu llenguatge, en el seu simbolisme, en el seu ritme... actualment no es pot limitar als més petits —amb l'ajuda de l'àmbit catequètic—, sinó que ha de tenir en compte la presència cada vegada més forta d'adults que no tenen les claus per entrar en la vida celebrativa de la comunitat cristiana.

5. Preocupar-se per la formació dels qui participen en la celebració, ja siguin simples «assistents», o bé participant-hi realitzant un servei, o bé els mateixos membres dels Equips parroquials de litúrgia. Això es pot realitzar i es realitza de múltiples maneres, a través de la mateixa «qualitat» de les celebracions, amb l'ajuda de petits subsidis, organitzant o convidant a participar en xerrades o cursets més específics... introduint un apartat formatiu en la mateixa reunió de l'Equip parroquial de litúrgia, etc.

6. Estar atents a la vida de la parròquia, del barri, del poble, de la ciutat del món... Aquesta vida de la que participem, que ens influeix, ens condiciona, ens fa pensar, ens fa reflexionar, ens fa pregar, ens fa celebrar... no pot quedar-se a la porta del temple, ha de trobar el seu ressò i la il·luminació cristiana a través també de la celebració cristiana.

7. Ajudant la comunitat a descobrir el sentit i la profunditat de la litúrgia. Aquest punt és fruit crec d'un conjunt d'elements que passa per la formació, el lligam entre vida i celebració, d'un *art celebrandi* que insereix en el misteri profund d'una vida unida a Crist i unida a la història i a la vida de les persones.

Queda un darrer punt, el vuitè, el darrer formatget. Deixeu-me que deixi als equips de litúrgia que busquin quina és la tasca específica que haurien de realitzar tenint en

compte la realitat concreta de la comunitat cristiana que acompanyen en la celebració de la seva fe.

* * *

Només em cal acabar fer un sincer agraïment a tots i cada un dels Equips parroquials de litúrgia, representats en els de d'aquesta parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina, per la feina que realitzeu. Penseu que és una feina que no s'acaba mai.